

Toen de dag van het Pinksterfeest aanbrak waren ze allen bij elkaar.

Plotseling klonk er uit de hemel een geluid als van een hevige windvlaag, dat het huis waar ze zich bevonden geheel vulde.

Er verschenen aan hen een soort vlammen, die zich als vuurtongen verspreidden en zich op ieder van hen neerzetten, en allen werden vervuld van de heilige Geest en begonnen op luide toon te spreken in vreemde talen, zoals hun door de Geest werd ingegeven.

In Jeruzalem woonden destijds vrome Joden, die afkomstig waren uit ieder volk op aarde. Toen het geluid weerklonk, dromden ze samen en ze raakten geheel in verwarring omdat ieder de apostelen en de andere leerlingen in zijn eigen taal hoorde spreken. Ze waren buiten zichzelf van verbazing en zeiden:

'Het zijn toch allemaal Galileeërs die daar spreken?

Hoe kan het dan dat wij hen allemaal in onze eigen moedertaal horen?

Parten, Meden en Elamieten, inwoners van Mesopotamië, Judea en Kappadocië,

mensen uit Pontus en Asia, Frygië en Pamfylië, Egypte en de omgeving van Cyrene in Libië, en ook Joden uit Rome die zich hier gevestigd hebben, Joden en proselieten, mensen uit Kreta en Arabië – wij allen horen hen in onze eigen taal spreken over Gods grote daden.'

Verbijsterd en geheel van hun stuk gebracht vroegen ze aan elkaar:

'Wat heeft dit toch te betekenen?'

Maar sommigen zeiden spottend:

'Ze zullen wel dronken zijn.'

Handelingen 2, 1-13

Toen de dag van het Pinksterfeest aanbrak waren ze allen bij elkaar. Het eerste feest zonder Jezus. Zijn vrienden vierden Sjavoet, het Wekenfeest: het feest van de eerste tarweoogst, de vijftigste dag, zeven volle weken na Pesach (zie Exodus 34, 22 en Leviticus 23, 16). Zonder Jezus ... vreemd. Ongetwijfeld was er verdriet en werden herinneringen opgehaald. Zonder Jezus ... Ze konden niet geloven dat Hij hen in de steek had gelaten. Had Hij zelf niet gezegd: 'Waar er twee of drie in mijn naam bijeen zijn, daar ben ik in hun midden.' (Matteüs 18, 20)? Hun samenkomst moet wel een bijzondere geloofservaring geweest zijn. Het verhaal vertelt er over met sterke beelden.

Plotseling klonk er uit de hemel een geluid als van een hevige windvlaag. Dat beeld roept de scheppingsverhalen op, waar de Geest van God leven brengt in de chaos en de levensadem inblaast in de mens (Gen. 1, 2 en 2, 7). Het is een beeld voor de sterke bewogenheid en de gedrevenheid, die de leerlingen in zich voelden vanuit hun geloof in de verrijzenis van Jezus en vanuit het besef van zijn nabijheid. Die Geest brengt hen ertoe de beweging verder te zetten, die met Jezus begonnen was.

Er verschenen aan hen een soort vlammen, die zich als vuurtongen verspreidden en zich op ieder van hen neerzetten. Vuur was een vertrouwd beeld om de nabijheid van God weer te geven. Mozes ontmoette Jahwe in een vuur dat uit een doornstruik opvlamde. Hij zag dat de struik in brand stond en toch niet door het vuur werd verteerd (Ex. 3, 2). En toen Mozes de 10 woorden ontving, was de Sinai volledig in rook gehuld, want de Heer was neergedaald in vuur (Ex. 19, 18). God toont zich ook nu in vuur dat niets verbrandt, maar het hart verwarmt.

De leerlingen begonnen op luide toon te spreken in vreemde talen, zoals hun door de Geest werd ingegeven. Mensen uit heel de toen bekende wereld horen hen in hun eigen taal spreken over Gods grote daden. Er wordt hier een andere taal gesproken dan in het verhaal over de toren van Babel. (Gen. 11, 1-9) De bouwers van de toren waren vooral bezig met zichzelf en kwamen in een Babelse verwarring terecht, zodat ze elkaar niet meer verstonden. De leerlingen van Jezus zijn niet met zichzelf bezig. Ze spreken over Gods grote daden: hoe Hij leven geeft aan elke mens en hoe Hij Jezus uit de dood heeft doen opstaan om voor altijd te leven. Het is de taal van Gods grenzeloze liefde. Die taal van de liefde is verstaanbaar voor iedereen, die er voor open staat. Ze is de moedertaal van elke mens.

God zendt ook vandaag zijn Geest naar ieder die er ontvankelijk voor is. De tekens zijn wellicht minder spectaculair. Maar wij kunnen toch ook de gedrevenheid voelen om in verbondenheid en liefde samen te leven in onze harde wereld. Wij krijgen toch ook een warm gevoel, wanneer wij ons bemind en gedragen weten door mensen en door God. Durven wij geloven in 'de vrucht van de Geest', zoals Paulus die omschreef in zijn brief aan de Galaiten: 'liefde, vreugde en vrede, geduld, vriendelijkheid en goedheid, geloof, zachtmoedigheid en zelfbeheersing.' (Gal. 5, 22-23)?

Pinksteren is de dag om ons af te vragen: 'Wat heeft dit toch – voor mij - te betekenen?'

God,
wat heeft het te betekenen
dat Gij ons samen brengt
als mensen
die van elkaar houden
en voor elkaar zorgen?

God,
wat heeft het te betekenen
dat Gij ons oproept
om de boodschap van Jezus
verder uit te dragen
in woord en beleving?

God,
wat heeft het te betekenen
dat Gij ons raakt
met het vuur van uw liefde,
die ons hart verwarmt?

God,
wat heeft het te betekenen
dat uw Geest
ons raakt,
ons sterkt,
ons inspireert?

God,
wat heeft dat te betekenen?

Help ons het te vatten.

Amen.

Glasraam in de kerk van Taizé.

In het Licht van Gods Woord

Wat heeft dat te betekenen?

Pinksteren 2021